

han kunde og burde vide, at det var usødygtigt, bliver straffskyldig efter Udvalgets Redaktion, og det tror jeg netop ogsaa er rigtigt.

Efter disse Entfætheder skal jeg tillade mig nogle Ord med Hensyn til de Spørgsmaal, som i Særdeleshed have lagt Beslag paa Thingets Opmærksomhed, og som jeg antager ogsaa vil faae den væsentligste Indflydelse paa denne Sags Skjebne. — Det første Punkt vedrører jo Spørgsmaalet om, hvorvidt Tilsyn med Skibe skal være indskrænket til udenrigs Fart eller tillige omfatte den indenrigske; jeg bruger disse Udtryk for Kortheds Skyld. I Forbigaaende skal jeg bemærke, at jeg tror, at den høitærede Minister har ganske Ret i den Opfattelse, at Vædringsforslaget af Udvalgets Flertal under Nr. 1 nok kan trænge til en Vædring for at blive klar. Spøad dette Spørgsmaal angaar, synes det jo at fremgaa af de Udtalelser, der ere faldne her idag, at der er en Strid tilstede mellem den høitagtede Ministers og Udvalgets Flertals Opfattelse. Jeg har imidlertid vedblivende den Formening, at det ved rolig Overveelse af dette Punkt vil vise sig, at Striden ikke er saa stor, som det i Rampens Hæde kunde synes at være Tilfældet. Jeg tror at turde sige, at der dog i Udvalget har været ikke liden Medbeholden til at erkjende, at Meget kunde tale for ikke ganske at unddrage mindre Skibe, eller Skibe, som kun fare i indenrigsk Fart, ethvert Tilsyn. Man har kun ment, at det paa Grund af den Fart, hvori Skibene færdes, og det Hensyn, der maa tages til de Smaaafolk, som eie og føre dem, kunde være naturligt at fare frem med Lempe, navnlig at tage særligt Hensyn til, at Faren i disse indre Farvande ikke er saa stor, at der, som sagt, bør tages Hensyn til disse Ting. Striden har, saavidt jeg har opfattet det, væsentlig dreiet sig derom, om man uden videre kunde overlade det til Administrationen at give disse Negler, eller om det ikke var et saa vigtigt Punkt, at man maatte anse det for vigtigt at slaa det fast i en Lov. I denne Henseende kan jeg ganske tiltræde det Løfte, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) som Ordfører for sin Side idag gav om, at dette Punkt skal blive særlig Gjenstand for Overveelse i Udvalget inden 3die Behandling, og jeg fastholder fremdeles Naabet om, at man nok skal komme over det. — Af større Betydning er det andet Spørgsmaal, om Indretningen af Tilsynet med selve Skibene. Forfaavidt der nemlig af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds med nogle andre Kolleger er stillet et Vædringsforslag under Nr. 3, da tror jeg egentlig at turde gaa ud fra, at dette Forslag ikke kan blive vedtaget. Jeg udtalte mig udførlig derom igaar; jeg beklager, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds ikke dengang var tilstede, og jeg skal saameget mindre gjentage og yderligere supplere mine Bemærkninger, som han heller ikke er til-

stede i dette Dieblit. Jeg føler mig, som sagt, overbevist om, at Enhver, der vil tænke Sagen igjennem, vil komme til det Resultat, at det er umuligt at putte dette Stykke Lov ind i denne Lov paa den Maade, som stet er. Altsaa, det egentlig brænder de Spørgsmaal anser jeg det for at være, om Tilsynet foreløbig skal indskrænkes til Skibene. Der er i den Henseende, tror jeg, gjort det Flertal, som har foreslaaet denne Indskrænkning, Uret, naar man har talt, som om der fra den Side ikke var ialtfald en saa varm og levende Interesse for Mennekelivets store Betydning som fra den anden Side. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds begyndte sit Foredrag idag med den Uttring, at hidtil havde Skibshederne haft Ordet, og uagtet det at være Skibsheder jo i og for sig er en overmaade hæderlig Ting, efter Omstændighederne endogsaa kan være en meget behagelig Ting, skjøndt det ogsaa kan være saare ubehageligt, feiler det dog ikke, at hans Ord let kunde opfattes, som om Meningen var, at ærede Medlemmer, som gjorde en anden Opfattelse gjældende end hans, havde set Sagen noget for ensidig, havde set den fra Rhedernes Standpunkt. Det gjør mig ondt, at den høitærede Minister, om han ikke utrykkelig sagde det Samme, saa dog nærmest udtalte sig, som om man ikke havde tilbørlig Interesse for Sagens store Betydning. Jeg sigter herover navnlig til den Uttring af den høitærede Minister, at man ikke kunde slaa sig til Ro med, at man nok i en kommende Lov kunde vente at faae de Bestemmelser ind, som nu findes i 2det Afsnit. Dersom man erkjendte, at der var Trang til overhovedet at føre Tilsyn med Belastningen eller ialtfald, at Belastningsforholdene trængte til at faae visse Negler, kunde det ikke anses for at være rigtigt at opsætte at give saadanne, om jeg saa maa sige, af systematiske eller theoretiske Hensyn; men det vilde da ikke være forsvaerligt at sige, at Folk faae saa Lov til at drukne, indtil vi faae en Sølov. Jeg tror overalt ikke, at det er ganske rigtigt at stille Sagen saaledes, som om der er Noget her i denne Sal, som vilde lægge Hindringer i Veien for at træffe Forholdsregler, der skulde forebygge, at et i det givne Tilfælde bevislig virkelig usødygtigt Skib gik til søs, og derved Mennekeliv udattes for sjenfynlig Fare. Derom tror jeg Ret ikke, der er Tale. Jeg bemærkede først, at Alle jo ere enige om den Del af Loven, der gaar ud paa, at der skal føres Tilsyn med selve Skibet, og naar der er Tale om Tilsyn med Belastningen, Bestuvningen, Bemanningen osv. af Skibet, er der jo heller Ingen, der selvfølgelig vil, at Skibet skal have Lov til at gaa til søs, naar det ifølge den Maade, hvorpaa det er udrustet, bemanded osv. er forbundet med sjenfynlig Fare at gaa til søs med det. Det er der selvfølgelig ingen Menneker, der vil have. Naar det er givet, at der er sjenfynlig Fare tilstede, bør Skibet ikke have Lov til at